



DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners



SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30

TERVUREN

P. C. R. : 7537.94

Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

EMILE ZOLALAAN, 30

SCHAARBEEK

Tel. : 16.00.73



Tweëntwintigste Jaargang - Nr. 2

MEI 1968

Onze algemene vergadering heeft plaats te Tervuren op zondag 9 juni 1968

Dit jaar zal onze algemene vergadering gehouden worden, niet te Brussel, maar wel te Tervuren op zondag 9 juni 1968.

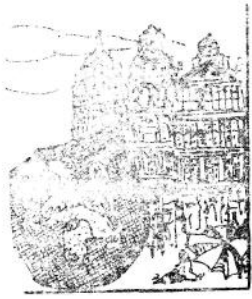
Het programma voor deze dag werd als volgt vastgesteld :

- te 9 u 15 : verzameling op de Markt te Tervuren ;
- 9 u 30 : mis ter nagedachtenis van onze Doden ;
- 10 u 30 : bloemenhulde aan het gedenkteken der Gesneuvelden van Tervuren ;
- 11 u : ontvangst op het gemeentehuis ;
- 12 u : algemene vergadering in de zaal Sint-Hubertus ;
- 13 u : democratisch noenmaal in de zaal Sint-Hubertus ;
- 14 u 30 : geleid bezoek aan het Museum van Tervuren ;
- 16 u 30 : einde van het bezoek.

Een engelse schotel zal worden opgediend tegen de prijs van 55 F. De Voorzitters van de afdelingen worden verzocht, uiterlijk tegen 30 mei, het aantal deelnemers aan de maaltijd te willen kenbaar maken aan de h. Hubert BAENTS, Sint-Jansstraat 30, te Tervuren.

Zoals naar gewoonte zullen de vervoerkosten worden terugbetaald aan de leden, die hun bijdrage hebben vereffend, alsook aan onze weduwen en wezen.

Hopen we maar dat de zon van de partij zal zijn en dat deze dag een even groot sukses als in het verleden moge kennen.



Afdeling Brabant

Eerste maandelijke vergadering 1968

In tegenstelling met andere jaren werd de eerste maandelijke vergadering niet op een zondag, maar wel op een zaterdag gehouden.

Op zaterdag 13 januari kwamen een vijftigtal getrouwen samen in de Burgemeesterszaal om het nieuwe jaar te vieren : onze Meter, Juffrouw Sevrin, de dames George, Bonmariage, Guillaume, Mullaert en haar zoon Christiaan, Gosse en haar dochter Gilberte, de heer Blockx, Kolonel en Mevrouw Dautel, de h. en mevr. Itters, de h. en mevr. Depoortere, de h. en mevr. Pierreuse, de h. en mevr. Remy, de h. Stievenart, zijn dame en dochter, de h. en mevr. Tilmant, de h. en mevr. Tielemans, de h. en mevr. Wendel, de h. en mevr. Gaudy, de h. en mevr. Elsen, de vrienden Goossens, nationaal vaandrig, Tinant, vaandrig van de afdeling Brabant, Bauwens e.a.

Te halfvier stipt verklaarde de Voorzitter, Majoor Bonmariage, de vergadering voor geopend. Aan zijn zijde bevond zich de secretaris-schatbewaarder, Kommandant Delhez. De Nationale Voorzitter, Kommandant George, door ambtsbezigheden weerhouden, zou pas later aankomen.

De Voorzitter heette de aanwezigen hartelijk welkom en bood hun zijn beste wensen van geluk en voorspoed voor 1968 aan. Hij verklaarde eveneens waarom de keuze voor deze eerste vergadering op een zaterdag was gevallen. Eerst en vooral om de wens van sommige leden tegemoet te komen, die 's zondags sportieve manifestaties bijwonen of naar familiebijeenkomsten gaan. Bovendien was de Burgemeesterszaal dit jaar niet beschikbaar op zondag 14 januari. Dus moest de vergadering tot 21 januari uitgesteld worden. Welnu, de Voorzitter moest binnen enkele dagen zich naar het ziekenhuis begeven om er een heelkundige bewerking te ondergaan. Het was ondenkbaar dat de Voorzitter zou afwezig zijn op deze vergadering, de laatste, die door de afdeling waarschijnlijk werd georganiseerd.

De Voorzitter dankte onze Meter, Juffrouw Sevrin. Hij verklaarde hoezeer hij haar aanwezigheid op al onze vergaderingen op prijs stelde. Hij drukte zijn dankbaarheid uit voor de genegenheid, die ze betoont voor de Verbroedering en voor de afdeling Brabant in het bijzonder.

Daarna gaf hij eveneens uiting aan zijn dankbare gevoelens jegens Mevrouw George, die alles in het werk had gesteld voor het welslagen van deze eerste vergadering. Is het nodig te vermelden dat deze dame, sedert de stichting van de afdeling Brabant, op meesterlijke wijze steeds het Sint Niklaasfeest voor onze kinderen heeft in-

gericht, met de kostbare en toegewijde medewerking van de dames Guillaume, Itters en Tielemans.

Spreker begroette de aanwezigheid van mevr. Wwe Mullaert, van de h. Robert Blockx, lid van de Frans-Belgische Vriendenkring van Oudstrijders en Weerstanders. Ook verwelkomde hij de oud-korpsoverste van het SEDEE, de sympathieke Kolonel Dautel en zijn lieflijke dame.

De Voorzitter verontschuldigde de afwezigheid van General Beaupain, van mevr. Wwe Vandenberghe en van onze grote vriend, Albert Van Lierde. Alle drie hadden om familiale redenen belet gegeven.

Majoor Bonmariage verzocht daarna de vergadering enkele ogenblikken ingetogenheid te bewaren ter nagedachtenis van onze vrienden, die ons onlangs ontvielen : Roger-Claude Hoen, gedood bij een verkeersongeval, Louis Arijs, overleden ten gevolge van een lange en pijnlijke ziekte en Majoor Maurice Dieu, die twee dagen tevoren plotseling stierf.

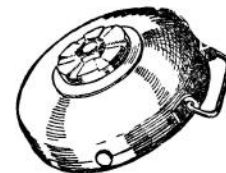
De Voorzitter herinnerde aan de werking tijdens het verlopen jaar en legde de nadruk op het feit dat al de voorgenomen plannen werden verwezenlijkt : bedevaart naar al onze monumenten, zowel in de Ardennen als aan de kust, overhandiging van een vaandel aan de afdeling, enz...

Wat onze maandelijke vergaderingen betreft : op de laatste woensdag van de maand, stelde de Voorzitter voor ze nog alleen te houden mits speciale uitnodiging : men moet inderdaad rekening houden met de gevorderde leeftijd van verschillende leden en voornamelijk met de moeilijkheden van het gemeenschappelijk vervoer.

In verband met onze manifestaties voorzien voor 1968, vermeldde de Voorzitter eerst en vooral onze jaarlijkse algemene vergadering, die waarschijnlijk op 9 juni e.k. te Tervuren zal plaats hebben. Men zal trachten aan deze vergadering een luister te geven, die in overeenstemming is met de budgetaire besnoeiingen, opgelegd door de Beheerraad. Ook wordt een massieve deelname verwacht voor onze Bedevaart op zondag 8 september naar Stavelot, waar ons Nationaal Gedenkteken wordt bezocht. Nadere bijzonderheden hieromtrent worden te gepasten tijde verstrekt.

Na de rede van de Voorzitter werd het vieruurtje opgediend : koffie, chocolade, taart en krentenbrood, terwijl de briefjes voor de aangekondigde tombola werden aan de man gebracht. In minder dan 20 minuten waren meer dan 350 biljetten verkocht. De loten, zeer talrijk en bijzondere interessant, maakten vele gelukkige winnaars.

De tijd vlood snel voorbij en al te vlug brak het ogenblik aan, waarop de zaal moest ontruimd worden. Met spijt nam men afscheid. Iedereen hoopte dat, niettegenstaande de verklaring van de Voorzitter, het traditioneel vieruurtje volgend jaar nog zou plaats hebben.



Afdeling Oost-Vlaanderen

30e Verjaardag van de Verbroedering der Genie te Gent

Deze verjaardag werd gevierd op zondag 18 februari, met medewerking van de afdeling der Ontmijners van Oost-Vlaanderen.

Onder een stralende zon, begint de dag van 18-2-68 om 10 u 30 met een gezongen H. Mis in de Ste Annakerk, ter nagedachtenis van de Doden van de beide vaderlandlievende verenigingen. Talrijke personaliteiten zijn aanwezig en een internationale haag van vlaggen luistert de plechtigheid op.

Om 11 u 30 vinden de leden en sympathisanten zich terug in het lokaal U.F.A.C. voor de erewijn. De Voorzitter Francis Leys groet de aanwezige overheden : Luitenant-Generaal Wagner, ere-Generaal Timperman, provinciale voorzitter van U.F.A.C. 14-18, Kolonel Paelinck, provinciale voorzitter 40-45, de Heer Geernaert, vertegenwoordiger van onze Nationale voorzitter Destree 40-45, Kolonel Terlinck ere-voorzitter van de sectie der Ontmijners van de provincie Oost-Vlaanderen, Kolonel Oborski, voorzitter van de confederatie der verenigingen van Oudstrijders van Oost-Vlaanderen, Kommandant George, nationale voorzitter van de Verbroedering Ontmijners, Mevrouw Sevrin, nationale meter van de Ontmijners en talrijke voorzitters en afgevaardigden van verbroederings- of secties : Kolonel Terlin, de hh. Bories, Heuchon, Meerseman enz.

Na kennis genomen te hebben van de lijst der verontschuldigen, schetst de voorzitter de geschiedenis van de verbroedering en de gemeenschappelijke activiteiten van de twee groeperingen.

In zijn toespraak drukt hij op de verdraagzaamheid en de verenigingsgeest, twee zeer noodzakelijke deugden voor de Belgen, bijzonder in deze pijnlijke uren, die ons land nu doormaakt.

Het is tenslotte de Heer Emile van Cleven, voorzitter van de regionale afdeling van de Ontmijners, die zijn vreugde uit om zich te kunnen verenigen met de vrienden van de Genie op deze verjaardag. Hij vestigt de aandacht van iedereen op het lot van de eeuwig miskende Ontmijners, wier eisen steeds geen gehoor vinden en waarvan velen vielen in bevolen dienst na mei 1945.

Daarna houdt de Nationale Voorzitter, Kommandant George, volgende toespraak :

Geachte Heer Voorzitter,
Dames en Heren, Beste vrienden,

Wij danken U zeer hartelijk, Mijnheer de Voorzitter, ons uitgenodigd te hebben op de viering van uw dertigjarig bestaan, waarvoor wij U onze innigste gelukwensen aanbieden.

Immers dertig jaar een Verbroedering in het leven houden, ze doen groeien en bloeien is, in de huidige levensomstandigheden, een gebeurtenis, die mag onderstreept worden en die niet iedereen tot een goed einde

zal brengen. Gij moogt werkelijk fier gaan op deze uitzonderlijke prestatie.

Sinds jaren hebben wij er samen de beste betrekkingen op na gehouden : het spreekwoord zegt immers « Soort zoekt soort » en 't is zoals gij het zo goed zegt, in uw omzendbrief : Geniemannen en Ontmijners hebben toch zoveel gemeens, dat het meer dan aangewezen is als broeders te leven en samen te werken, opdat hun buitengewone en gevaarlijke prestaties eenmaal naar waarde zouden geschat worden. Daarom ook zijn bijeenkomsten, zoals deze van vandaag, nuttig en noodzakelijk en kunnen dan ook niet anders dan goede uitslagen opleveren.

Ons dankwoord gaat ook in de eerste plaats naar onze vriend Van Cleven, die de eerste stappen heeft gezet, ze vermenigvuldigd heeft en zodoende een innige band van vriendschap tussen beide verenigingen heeft doen ontstaan en steeds vaster heeft dichtgesnoerd, zodat wij thans fier gaan op deze broederbanden. Miel hartelijk dank !

Mar de liefde kwam niet van een kant, de mannen van de Genie hebben dan ook dra hun hart verpand en door een jarenlange samenwerking met de ontmiijners van Gent en omstreken hebben ze ingezien dat ze samen — Genie-Ontmijners — tot grote dingen bekwaam waren.

Dank zij ook de klare kijk op de zaken van Voorzitter Leys en zijn comité, hebben ze ten slotte de handen in elkaar gelegd tot groot nut van beide verenigingen. Wij danken zeer hartelijk de Heer Leys voor deze gunstige toenadering en, om onze woorden in daden om te zetten ;

« In naam van de Verbroedering der Ontmijners van België »

benoem ik de Heer Leys tot Ere-Korporaal van onze Verbroedering !

Mocht deze blijk van waardering verder bijdragen tot nog inniger samenwerking tussen onze twee bonden : dat is mijn vurige wens.

**

De Heer Leys dankt zeer ontroerd voor dit gebaar en nodigt iedereen uit te drinken op het heil van de Koning, het Vaderland en de twee Verbroederings.

Om 12 u 30 begeven de deelnemers zich per autobus naar het dodenmonument van de stad Gent waar op de tonen van de « Last Post » bloemen neergelegd werden door de twee voorzitters.

Op het Banket in de Leopoldskazerne, in de mess der onderofficieren, bevinden zich 65 vrienden in feeststemming. Bij het nagerecht dankt de voorzitter de Heer Leys de vrienden Eeckhout en De Wandelaer, die de spil zijn van deze onvergetelijke dag en adjudant de Smet dank zij wie het gebruik van de zaal werd toegestaan. Hij herinnert aan de geest welke beide verbroederings bezielt op deze dag : burgerdeugd, verdraagzaamheid, kameraadschap en vrije keuze van de talen, geest welke bijdraagt tot het stichten van stevige vriendschapsbanden bij de leden van gans ons dierbaar vaderland.

Na hartelijke woorden gericht aan allen door voorzitter Van Cleven, overhandigt ondervoorzitter Rijkaert een bloemenkorf aan Mevr. Leys terwijl de nationale Meter

Mej. Sevrin aan de nieuwe Ere-Korporaal een mooie herinnering aanbiedt.

Kolonel Paelinck, in naam van de aanwezigen, zendt gelukwensen voor het welslagen en de goede stemming van de dag.

Mijnheer de Voorzitter van de Sectie van de Genie,
Mijnheer de Nationale Voorzitter van de Ontmijners,
Dames en Heren,
Beste Wapenbroeders,

Vooreerst wens ik u ten hartelijkste geluk voor het welslagen van de ceremoniën die gij vandaag ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan van uw Verbroedering van de Genie, ingericht hebt. Te meer daar gij deze plechtigheden viert samen met de Sectie van de Ontmijners, met wie gij sedert twintig jaren eng verenigd door echte ware broederschapsbanden onafgebroken op alle gebied samenwerkt. Hartelijk proficiat!

Want zodoende geeft gij een stichtend voorbeeld in de woelige tijden, gekenmerkt door twist en tweedracht, die ons geliefd Vaderland, ons geliefd België beleeft en die gekenmerkt zijn door droeve tonelen die zich vooral te Leuven afspeelen.

Talrijke gezagvoerders, zoals leden van het onderwijzend personeel, geestelijke en burgerlijke overheden, ja, zelfs ministers, die het ganse land in hun eigen domein vertegenwoordigen, komen aan hun plichten te kort, laten zich door enge racistische strekkingen leiden, plaatsen wat ze denken hun eigen belangen te zijn, de belangen van hun gewest of die van hun partij, boven het algemeen welbegrepen belang, lijden aan gebrek aan verantwoordelijkheidszin, aan moed en durf, volgen soms gedwee de misleide bevolking zonder hun rol van leiders en vertegenwoordigers van het nationaal gezag, waardig te vervullen.

In deze benarde tijden hebt gij oud-strijders, elite van onze bevolking, een voorname rol te spelen, door in uw invloedssfeer te tonen dat gij fier zijt, Belg te zijn, fier Belg te blijven en dat gij het algemeen belang van ons Belgenland, niettegenstaande alle drijfverijen en kuiperijen ver boven elk ander belang stelt.

Ik ben overtuigd dat gij u zult waardig tonen van onze dierbare gesneuvelden op het veld van eer, van de besten onder de onzen, die hun kostbaarste goed, hun jong leven opgeofferd hebben opdat wij vrij en onafhankelijk zouden kunnen leven.

Leve uw geëerde Voorzitter!

Leve ons één en onverdeelbaar België!

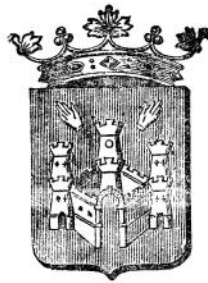
Leve ons aller vertegenwoordiger, de Koning!

Vriend Meerseman van de afdeling West-Vlaanderen der Ontmijners sluit zich aan bij de uitgedrukte woorden, verdedigt de rechten van de Ontmijners en nodigt ons uit om de dag der Ontmijners bij te wonen, die zal plaats hebben op 12 mei a.s. te Blankenberge.

Tijdens het eetmaal zingt de blinde zanger, de Heer Pochet, met zijn mooie stem, enkele stukken bel-canto. Een inzameling te voordele van de Braille-Liga brengt de som van 1.000,— Fr op.

Dat de Chef en zijn personeel een warm applaus krijgen van al de aanwezigen is alleen het bewijs van de goede bediening.

De vergadering werd opgeheven om 17 uur in de beste stemming. Rechtstaand en ingetogen zong de Heer Pochet tot slot het Vaderlands Lied waarvan de woorden beluisterd werden in een ontroerende stilte.



Afdeling

Antwerpen - Limburg

Adresverandering

De Voorzitter van de afdeling Antwerpen-Limburg maakt bekend dat hij zijn woonplaats heeft overgebracht van de Paleisstraat 44 te Antwerpen, naar de Paleisstraat nr. 36 in dezelfde stad. Iedere briefwisseling in verband met de afdeling Antwerpen-Limburg dient dus in het vervolg gericht tot de Heer E. Dreesen, Paleisstraat 36 te Antwerpen.

VOOR HET MUSEUM VAN DE GENIESCHOOL TE NAMEN

Ingevolge onze oproep in ons jongste bulletin hebben we een zeker aantal zendingen ontvangen. We verwachten er nog andere.

We danken zeer hartelijk :

De h. Adam, uit La Louvière, vader van sergeant Adam, van de 4e Compagnie van het 1ste Ontmijningsbataljon. Zijn gift werd verdeeld tussen het Studiecetrum van het SEDEE en het Museum van de Genie ;

Kameraad H. Bel, 1ste sergeant bij het 2e Ontmijningsbataljon. Hij stuurde ons tuigen op ;

Mevr. Bihay, weduwe van onze vriend, korporaal Bihay, gedood te Sibret. Deze dame liet ons kostbare souvenirs toekomen.

Bij voorbaat dank aan allen, die ons in de toekomst nog zulke souvenirs zullen overmaken. Gelieve ze te richten aan het adres van R. Pierreuse, 284, Steenweg op Vorst, Brussel 6. Tel. : (02) 37.29.21.

INSTELLING VAN DE MEDAILLE VAN DE MILITAIR, STRIJDER VAN DE OORLOG 1940-45

Het « Belgisch Staatsblad » van 4 januari 1968 publiceert een koninklijk besluit, houdende instelling van de Medaille van de militair, strijder van de oorlog 1940-1945. Deze nieuwe onderscheiding wordt toegekend :

1° aan de Belgische militairen, erkend als gerechtigden op de voordelen van het koninklijk besluit van 28 augustus 1964, houdende statuut van nationale erkentelijkheid ten gunste van de Belgische militairen, die tijdens de verschillende fasen van de oorlog 1940-1945 dienst volbracht hebben ;

2° aan de militairen, zo Belgen als vreemdelingen en staatlozen, die aanspraak kunnen maken op de voordelen van de wet van 21 juni 1960, houdende statuut van de militairen, die tijdens de oorlog 1940-1945 in de Belgische strijdkrachten in Groot-Britannië gediend hebben.

Deze medaille wordt niet postuum verleend. De vorm van de medaille wordt bepaald door de Minister van Landsverdediging.

Geen enkele aanvraag moet voor het ogenblik worden ingediend. Een ministerieel besluit zal de uitvoeringsmodaliteiten en de wijze van toekenning nader bepalen.

EEN BEDEVAART

Ieder jaar, op Allerheiligen, trekken stoeten naar de Gedenktekens van onze Doden uit de oorlogen 14-18 en 40-45.

Men legt er bloemen neer ter nagedachtenis van de oudstrijders en men gaat ook naar het kerkhof, waar er een ereperk is, de graven van hen, die hun leven veil hadden voor het Vaderland, met bloemen versieren.

Daar ik zulke vrome daad niet kon stellen voor de Ontmijners, ben ik naar de plaats geweest, waar verscheidenden onder ons het slachtoffer werden van hun plicht en waar, helaas, twee onderofficieren-ontmijners gedood werden : de sergeanten TEURLINGS en VANDENBERGE.

Zij, die hen hebben gekend (5e en 4e Kompagnie van het 1e Ontmijningsbataljon) zullen onmiddellijk weten dat het hier gaat om de veldschans van Smoutakker, te Stabroek, in de provincie Antwerpen.

Meer dan twintig jaar later is deze «Dodenredoute» er nog. Zij vormt een puinhoop met ingestorte betonblokken. Niets is veranderd. Alleen is de omringende plantengroei weelderiger en dichter geworden, zodat de redoute meer onzichtbaar wordt.

Op het einde van het toegangswegeltje werd een deur uit latwerk bevestigd aan de palen van de prikkeldraadsafsluiting. Een ketting, voorzien van een hangslot en een plakkaat met als opschrift «Verboden Toegang» maken een bezoek onmogelijk.

Deze twee woorden zijn welsprekend genoeg. Ze bewijzen ten volle de nutteloosheid van het lijden en van het bloed, gestort voor deze puinen, die puinen bleven.

Ik kon mijn ogen niet geloven. Ik sprak bij mezelf : om dit resultaat te bereiken heeft mijn kameraad Heselmans er twee benen gelaten. Ik ben ervan overtuigd dat hij dit plakkaat zou hebben afgescheurd om het te vervangen door een opschrift, waarop in grote letters zou geschreven zijn «Vrije toegang, geen mijnengevaar». Niets, zelfs niet een eenvoudig kruis, herinnert op deze plaats aan hen, die er het leven lieten.

Terwijl ik met deze pijnlijke gedachte bezig was, dacht ik plots aan het feit dat, ingevolge de weigering van de Heer Minister van Landsverdediging, onder de slachtoffers zich mensen bevonden, die geen aanspraak konden maken op de titel van oudstrijder, o.m. sergeant Vandenberghe, die gedood werd door een mijn op 26 april 1946 en sedert te korte tijd deel uitmaakte van de ontmijnerseenheden.

Hij werd gedood, in het aangezicht van deze Duitser, die alhoewel krijgsgevangene toch zijn vijand was en onvrijwillige oorzaak en ook slachtoffer werd. Hij stierf na enkele minuten doodstrijd.

Maar welke waarde hebben deze feiten in de ogen van hem, die twintig jaar later alleen rekening houdt met data en niet met daden.

Om deze verdiensten en opofferingen naar hun juiste waarde te schatten zou een Minister, indien zulks mogelijk ware, een dag het beroep van de ontmijner moeten uitoefenen. Hij zou de «waarheidsminuten» beleven. Hij zou begrijpen dat men, bij het aantreffen van een mijn of een bom, zich zo akelig alleen voelt op de wereld, ten prooi aan de minste vergissing of de lichtste verstrooidheid, terwijl slechts een gedachte u bezighoudt : bestaan of niet meer bestaan. Hij zou zich zwak voelen, zonder verdediging, zonder bescherming, zonder uitweg. En nochtans zou hij zijn werk dienen te volbrengen.

Ongetwijfeld zou hij begrijpen dat de data, die hij inroept : 10 mei 1940 - 8 mei 1945, voor de ontmijner van geen betekenis zijn.

Waarom dan, Heer Minister, wordt de erkenning als oudstrijder niet verleend aan hen, die in onze rangen dienden tot in februari 1946 ten minste.

Iedere dag en op ieder ogenblik had onze slag plaats en dit is voorzeker wat anders dan met een valschern te springen.

BOB.



Tot Weerziens.



Eens te meer werd de Verbroedering in rouw gedompeld. Majoor Dieu is niet meer. Op 8 januari jl. werd hij naar zijn laatste rustplaats overgebracht, vergezeld van een afvaardiging van de Verbroedering en het vaandel van de Brabantse afdeling. Dit heengaan betekent een onherstelbaar verlies voor zijn echtgenote, maar wordt insgelijks een slag voor zijn talrijke vrienden en onze Verbroedering.

Beter bekend als Kommandant Dieu, graad die hij bekleedde bij zijn oppensioenstelling, was hij voor mij vooral « Mijn Kommandant », met alles wat dit aan eerbied en genegenheid inhoudt.

Als Kommandant van de sectie Brabant-Henegouwen, van het Studiecentrum of van het SEDEE, zal hij in mijn ogen altijd « Mijn Kommandant » blijven. Dit is trouwens ook de mening van talrijke ontmiijners.

Allen hebben hem niet gekend, omdat hij slechts na zijn terugkeer uit gevangenschap bij de ontmiijners werd ingelijfd, maar allen hebben van hem horen spreken. Het is niet nodig hier al de titels op te sommen, waarop hij mocht aanspraak maken. Weze het me nochtans gegund te onderstrepen dat zijn doodsbericht zijn hoedanigheid van officier-ontmiijner klaar in het daglicht stelde.

Volgens het oordeel van zijn oversten was hij een « officier van grote waarde », zijn gelijken zullen hem bestempelen als een « goede kameraad », en allen die onder zijn bevel hebben gediend zullen eenparig zeggen dat het een « flinke man » was.

Ik zal eenvoudigweg verklaren, met al wat dit gezegde aan bewondering en broederlijkheid inhoudt, dat het « een ONTMIJNER » was.

Ja, het was voorzeker een ontmiijner in de breedste zin van het woord, omdat hij de toekomst van het SEDEE en van onze Verbroedering klaar inzag. Daarom juist wilde hij dat de Ontmiijningsdienst een belangrijk raderwerk zou worden in ons leger en dat de Verbroedering sterk, groot en bijgevolg geëerbiedigd zou worden.

Hij was de bezieler en de promotor van het vlugschrift « Onze Ontmiijners » en verzekerde er de publikatie van. Hij wilde dat deze brochure groots werd opgevat om de heldendaden van de ontmiijners te vereeuwigen.

Hij ook bezorgde ons Bulletin zijn aantrekkelijk karakter, om te vermijden dat het ongelezen in de papiermand gegooid zou worden.

Ik zou nog verder kunnen gaan met mijn lofbetuigingen door te zeggen dat hij steeds een voorbeeld van eerlijkheid en een man van eer is geweest.

Als officier kende hij zijn plichten en zijn verantwoordelijkheid. Niettemin was hij voor iedereen toegankelijk en kon hij steeds de geestdrift en het initiatief bij zijn medewerkers wakker schudden.

Uitermate bedroefd zeg ik niet « Vaarwel », maar « Tot weerziens, mijn Kommandant », want zijn aandenken zal in mij steeds blijven voortleven en me helpen om de weg te bewandelen, die hij me toonde, opdat onze Verbroedering het verleden zou waardig blijven.

Robert PIERREUSE.

OVERLEDEN

We betreuren het heengaan van verscheidene kameraden.

Afdeling Brabant.

Majoor DIEU, Maurice overleed te Elsene op 5 januari 1968. Hij was burgerlijk ingenieur A.I.A. (86e promotie). Hij was vooreerst officier bij de 13e, 15e en 5e Artillerieregimenten. Daarna werd hij observateur bij de Militaire Luchtmacht om later als professor aan het E.C.S.L. te Namen te worden benoemd.

Hij werd bij het einde van de Achttiendaagse Veldtocht gevangen genomen.

Uit krijgsgevangenschap teruggekeerd in mei 1945 werd hij aangeduid voor het SEDEE, waar hij de leiding nam van het Studiecentrum.

Hij is een van de steunpilaren geweest van onze Verbroedering en volgde aalmoezenier ROOSE op als schatbewaarder.

Stichter van de brochure « Onze Ontmijners », beijverde hij zich vooral om de herinnering aan onze heldenperiode te vereeuwigen en al degenen te hergroeperen ,die de gevaarlijke eer hadden genoten lid te zijn geweest van de ontmijsingseenheden.

Zijn wankelende gezondheidstoestand had hem iedere activiteit verboden. Nochtans was hij op vele van onze vergaderingen aanwezig.

Majoor Dieu was het type van de beroepsofficier : ernstig, loyaal, gedistingeerd, verborg hij onder zijn ironie een grote ontwikkeling.

Op maandag 8 januari 1968 werd hij ten grave gedragen, vergezeld van zijn intieme vrienden, Kolonel Poschelle, Kommandant Cogneau, vertegenwoordigers van de Verbroedering, de Nationale Voorzitter George, de heren Bonmariage, D'Have, Pierreuse, de vaandrig voor Brabant Tinant, een afvaardiging van het SEDEE, Majoor Lhost, de adjudanten Crabbeels, Baudour, Bergs en korporaal Cleppe.

De ontmijsner ARIJS, Louis, oudstrijder 40-45, op 18 december 1967, in de leeftijd van 47 jaar overleden te Tervuren na een lange en pijnlijke ziekte.

Zijn vrienden van het SEDEE, onder leiding van Majoor Lhost en een afvaardiging van Brabant, bestaande uit Majoor Bonmariage, de heer Baents en de vaandrig voor Brabant, de heer Tinant, hebben hem een laatste hulde gebracht.

Afdeling Oost-Vlaanderen.

De heer CRUCKE, Michel, geboren te Munte op 27 juli 1919 overleed op tragische wijze bij verdrinking te Schellebelle op 13 februari 1968.



ONZE ALGEMENE VERGADERING

van 9 juni 1968

DAGORDE

Toespraak door de Voorzitter.
Verslag door de Schatbewaarder.
Verslag van de commissarissen-toezichters.
Ontlasting aan de Beheerders.
Statutaire verkiezingen.
Vaststellen van de bijdrage voor 1969.
Goedkeuring van de begroting voor 1968.
Allerlei.

STATUTAIRE VERKIEZINGEN

De hiernavermelde beheerders zijn uittredend en herkiesbaar : Bonmariage, Bories, Cogneau, Dreesen, George, L'Hoost, Meerseman, Terlin en Vanderick.

Commissaris : Itters.

BALANS VAN DE BEGROTING 1967

Ontvangsten

Bijdragen	37.875
Interesten	30.014
Terugbetalingen	10.030
Medailles	360
Debetsaldo van de bewerkingen	3.115
	<hr/>
	81.394

Credit op 31-12-66

P.R.	5.038
Bank	20.826
	<hr/>
	25.864

UITGAVEN

Overlijdens	12.035
Hulpverleningen	4.020
	<hr/>
	16.055
Huwelijk wezen	4.510
Studies wezen	1.655
	<hr/>
	6.165
Voorschot aan de afdelingen	14.200
Verscheidene manifestaties	
Stavelot, A.V. (vervoer)	14.804
Bulletin	13.998
U.F.A.C. (bijdrage enz.)	7.746
Beheer	9.146
	<hr/>
	30.890
	<hr/>
	81.394

Credit op 31-12-67

P.R.	4.366
Bank	18.383
Credit saldo	3.155
	<hr/>
	25.864

De Verbroedering bezit bovendien voor 652.000 fr (nominale waarde) aan titels, in de Bank gedeponneerd.

BIJDRAGE 1968

Ten einde de zware taak van onze schatbewaarders te vergemakkelijken, verzoeken we al onze vrienden, die zulks nog niet deden, 60 (zestig) fr. te willen storten op de postrekening van hun afdeling.
Bij voorbaat hartelijk dank!

TER HERINNERING GEVEN WE HIERONDER DE BENAMING EN DE NUMMERS VAN DE P.R. DER VERSCHILLENDE AFDELINGEN :

Brabant : P.R. 8173.53 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale Afdeling Brabant : p./a. DELHEZ, Fr., Louis Jasminlaan 304, Brussel 15.

Henegouwen : P.R. 1819.49 - Verbroedering der Ontmijners van België - Provinciale Afdeling Henegouwen : p./a. VANDERICK, Ad., rue du Sablon, 6, Gosselies.

Luik : P.R. 7902.11 - Verbroedering der Ontmijners, Luik.

Antwerpen : P.R. 1530.28 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling Antwerpen : p/a de heer DREESEN, Paleisstraat 36, Antwerpen.

Oost-Vlaanderen : P.R. 1501.64 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling Oost-Vlaanderen, Gent : p./a. de heer DESMET, Louis, Maisstraat 105, Gent.

West-Vlaanderen : P.R. 1497.35 - Verbroedering Belgische Ontmijners, V.Z.W.D. - Provinciale Afdeling West-Vlaanderen, Sint-Andries : p./a. de heer BORIES, R., Zandstraat 77, Sint-Andries.

ONTMIJNERSMEDAILLE.

Sommige kameraden vroegen zich angstvallig af of de ontmijnersmedaille nog beschikbaar was. We mogen hen geruststellen en hun mededelen dat nog enkele medailles overblijven.

Het volstaat 60 fr. te storten op de postrekening van hun afdeling, met de vermelding « Medaille » op het stortingstalou.

